

jest obowiązany zadeklarować uzupełnienie kosztorysu inwestycyjnego do wysokości minimalnej, określonej w ustawie.”;

8) w § 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W wypadku określonym w § 11 ust. 1 pkt 3, jeżeli wnioskowana działalność należy do działalności uznanych przez Pełnomocnika Rządu za preferowane, organ administracji uwzględnia w kosztorysie inwestycyjnym posiadane już środki trwałe, przydatne do produkcji w nowej branży, nabyte za waluty wymienne lub złote pochodzące z udokumentowanej wymiany.”;

9) w § 15 w ust. 1 wyrazy „przed wydaniem decyzji o cofnięciu zezwolenia może wezwać” zastępuje się wyrazem „wzywa”.

§ 2. Zezwolenia wydane przed wejściem w życie rozporządzenia zachowują ważność do końca okresu, na który zostały wydane.

§ 3. 1. Na wniosek zagranicznego podmiotu gospodarczego posiadającego zezwolenie wydane przed wejściem w życie rozporządzenia organ administracji, który wydał zezwolenie, dostosuje jego treść do przepisów rozporządzenia.

2. Jeżeli we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zagraniczny podmiot gospodarczy żąda dostosowania przedmiotu działalności określonej w zezwoleniu do Klasyfikacji gospodarki narodowej, które może spowodować rozszerzenie dotychczasowej działalności, wniosek taki uwzględnia się pod warunkiem:

- 1) zrealizowania nakładów inwestycyjnych określonych w dotychczasowym kosztorysie,
- 2) prowadzenia działalności w danej branży,
- 3) uzupełnienia dewizowych nakładów inwestycyjnych przyjętych w kosztorysie inwestycyjnym do wysokości minimalnej określonej w ustawie.

3. Za uzupełnienie nakładów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, uważa się dokonanie dewizowych nakładów inwestycyjnych ponad określone w kosztorysie lub zadeklarowanie dokonania takich nakładów w ustalonym terminie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 czerwca 1987 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 9 pkt 5, art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 26 ust. 3, art. 34 ust. 3 oraz art. 38 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Właściwość organów podatkowych w zakresie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków oraz w zakresie odraczania terminów płatności i rozkładania płatności podatku na raty

§ 1. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego są uprawnione do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków za każdy rok podatkowy, należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej, jak również od osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz podatków i opłat lokalnych do 200.000 zł.

§ 2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia wojewódzkiego są uprawnione do zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków, o których mowa w § 1, należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — powyżej 200.000 zł do 600.000 zł,
- 2) osób fizycznych — powyżej 200.000 zł do 400.000 zł.

§ 3. 1. Urzędy skarbowe w zakresie ich właściwości rzeczowej są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy i poboru podatków należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej — do 2.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetu centralnego oraz do 1.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetów terenowych,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — do 300.000 zł.

2. Izby skarbowe w zakresie właściwości urzędów skarbowych są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy i poboru podatków należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej — powyżej 2.000.000 zł do 10.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetu centralnego oraz powyżej 1.000.000 zł do 5.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetów terenowych,
- 2) nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — powyżej 300.000 zł do 1.000.000 zł.

3) osób fizycznych — powyżej 300.000 zł do 500.000 zł.

3. Izby skarbowe są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części oraz poboru kwot nienależnych i kwot dodatkowych, podlegających wpłacie do budżetu państwa na podstawie przepisów o cenach, należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej — do 10.000.000 zł,
- 2) nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — do 1.000.000 zł,
- 3) osób fizycznych — do 500.000 zł.

§ 4. Granice uprawnień określone w § 1, 2 i 3 dotyczą poszczególnych zobowiązań podatkowych; jeżeli jednak chodzi o należności wchodzące w skład łącznego zobowiązania pieniężnego, o którym mowa w § 1, uprawnienia te dotyczą łącznej kwoty należności wchodzących w skład tego zobowiązania, a jeżeli chodzi o należności z tytułu podatków obrotowego i dochodowego — łącznej kwoty tych podatków.

§ 5. 1. Decyzja w sprawie zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego i poboru podatku może dotyczyć jednego lub kilku lat podatkowych.

2. Jednostka gospodarki uspołecznionej, uzasadniająca wniosek o zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych lub poboru podatków sytuacją finansową, powinna dołączyć do wniosku opinię banku prowadzącego jej rachunek rozliczeniowy o aktualnej sytuacji finansowej i płatniczej.

§ 6. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego są uprawnione do odraczania terminu płatności i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych w zakresie łącznego zobowiązania pieniężnego, o którym mowa w § 1, podatków i opłat lokalnych oraz świadczenia na fundusz gminny i fundusz miejski — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.

§ 7. Urzędy skarbowe są uprawnione do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty ustalanych przez nie zobowiązań podatkowych:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej — bez ograniczenia kwoty, z tym że nowe terminy płatności mogą być wyznaczane tylko w ciągu roku, w którym należność stała się wymagalna,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.

§ 8. Izby skarbowe są uprawnione do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.

§ 9. Jeżeli jednostka gospodarki uspołecznionej uzasadnia wniosek o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty zobowiązania podatkowego sytuacją finansową, stosuje się odpowiednio przepis § 5 ust. 2.

Rozdział 2

Zasady zaokrąglania podstawy obliczania i kwoty podatków

§ 10. 1. Przy ustalaniu zobowiązań podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem określonych w ust. 2, zaokrąglą się:

- 1) do pełnego 1.000 zł — podstawy opodatkowania,
- 2) do pełnych 100 zł — kwoty podatków,
- 3) do pełnych 10 zł — kwoty odsetek za zwłokę.

2. Przy ustalaniu podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń według formuły opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń podstawę opodatkowania zaokrąglą się do pełnych 100 zł, a kwotę podatku — do pełnych 5 zł.

§ 11. Przy ustalaniu zobowiązań podatkowych osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej zaokrąglą się:

- 1) do pełnych 100 zł — podstawy opodatkowania,
- 2) do pełnych 10 zł — kwoty podatków i kwoty odsetek za zwłokę.

§ 12. Zaokrąglenie do pełnych kwot następuje w ten sposób, że końcówki nie przekraczające połowy kwot określonych w § 10 i 11 pomija się, a końcówki przekraczające połowę tych kwot zaokrąglą się w górę do pełnych kwot.

Rozdział 3

Stawki odsetek za zwłokę i zasady ich obliczania

§ 13. 1. Odsetki za zwłokę pobiera się za okres od następnego dnia po upływie ustalonego w ustawie lub przepisach szczególnych terminu płatności zobowiązania podatkowego do dnia dokonania zapłaty włącznie.

2. Jeżeli termin płatności przypada na dzień wolny od pracy na podstawie obowiązujących przepisów odsetki za zwłokę pobiera się od drugiego dnia po dniu lub dniach wolnych od pracy.

3. Za dzień dokonania zapłaty zobowiązania podatkowego uważa się:

- 1) przy zapłacie gotówką — dzień wpłacenia w kasie organu podatkowego, w banku lub w placówce pocztowej albo osobie uprawnionej do pobierania podatków,
- 2) przy zapłacie w drodze
 - a) przelewu — dzień obciążenia rachunku płatnika lub podatnika,
 - b) polecenia pobrania wystawionego przez organ podatkowy — dzień uznania rachunku organu podatkowego.

§ 14. Odsetki za zwłokę płatne są bez wezwania organu podatkowego łącznie z zapłatą zaległości. Przy częściowych wpłatach na poczet zaległości podatkowych odsetki za zwłokę uiszczą się od kwot wpłaconych.

§ 15. 1. Od zaległości podatkowych odroczonej lub rozłożonej na raty odsetki za zwłokę pobiera się tylko do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie płatności podatku na raty.

2. W razie odmowy odroczenia lub rozłożenia płatności podatku na raty, odsetek za zwłokę nie pobiera się za czas od dnia wniesienia podania do dnia doręczenia decyzji odmawiającej odroczenia lub rozłożenia płatności podatku na raty.

3. W razie niedotrzymania terminu, do którego płatność zobowiązania podatkowego została odroczonej, lub terminu płatności raty, od nie zapłaconej kwoty zaległości pobiera się odsetki za zwłokę, licząc od dnia powstania zaległości.

4. W razie wstrzymania, w związku z wniesionym środkiem odwoławczym, wykonania decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, od kwoty objętej wstrzymaniem wykonania nie pobiera się odsetek za zwłokę do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego oraz za okres czternastu dni od daty doręczenia tej decyzji.

§ 16. 1. Nie pobiera się odsetek za zwłokę od jednostek budżetowych, z wyjątkiem gospodarstw pomocniczych tych jednostek.

2. Nie pobiera się ponadto odsetek za zwłokę:

- 1) należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej, jeżeli nie przekraczają 1.000 zł,
- 2) w pozostałych wypadkach, jeżeli nie przekraczają 100 zł.

§ 17. 1. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych we wszystkich podatkach oraz od zaległości w innych należnościach, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, wynoszą od kwoty zaległości:

- 1) 5% przy zwłoce nie dłuższej niż 1 miesiąc,
- 2) 10% przy zwłoce ponad 1 miesiąc do 2 miesięcy,
- 3) 15% przy zwłoce ponad 2 miesiące do 3 miesięcy,
- 4) 20% przy zwłoce ponad 3 miesiące do 6 miesięcy,
- 5) 25% przy zwłoce ponad 6 miesięcy.

2. W razie niewpłacenia przez podatników określonych w ust. 1 zaliczki na podatki we właściwym terminie albo obliczenia i wpłacenia tej zaliczki w kwocie niższej, niż została następnie ustalona przez organ podatkowy, odsetki za zwłokę od kwoty nie wpłaconej albo różnicy pomiędzy kwotą wpłaconą a ustaloną pobiera się od dnia następnego po upływie terminu płatności określonego w odrębnych przepisach ustalających terminy płatności zaliczek.

3. Jeżeli obowiązek uiszczenia należności z tytułu zobowiązania podatkowego jest związany z obowiązkiem równoczesnego złożenia deklaracji podatkowej (zeznania), odsetki za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie terminu do złożenia deklaracji. Jeżeli termin złożenia deklaracji podatkowej (zeznania) został odroczony decyzją organu podatkowego, odsetki za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie nowego terminu.

§ 18. Nie pobiera się odsetek za zwłokę od zaliczonych na poczet zobowiązań podatkowych środków pieniężnych, w tym kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, jeżeli w postępowaniu zabezpieczającym, prowadzonym przed ustaleniem zobowiązania podatkowego lub przed upływem terminu płatności, te środki pieniężne lub przedmioty majątkowe zostały odebrane od podatników określonych w § 17 ust. 1, a następnie po upływie terminu płatności zostały zaliczone lub sprzedane na pokrycie ustalonych zobowiązań podatkowych.

§ 19. 1. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej — z wyjątkiem zaległości, o których mowa w ust. 2 i w § 20 — wynoszą od kwoty zaległości 18% w stosunku rocznym.

2. Jeżeli w czasie kontroli przeprowadzonej przez organ podatkowy w jednostce gospodarki uspołecznionej zostanie stwierdzone dokonanie wpłaty zobowiązania po-

datkowego w kwocie niższej niż należna, pobiera się odsetki w wysokości 1,5% miesięcznie od ustalonej zaległości podatkowej, przy czym miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

3. W razie dokonania przez jednostki gospodarki uspołecznionej wpłaty w kwocie niższej, niż została następnie ustalona przez organ podatkowy (ust. 2), odsetki za zwłokę, o których mowa w ust. 2, liczy się od miesiąca, w którym upłynął termin płatności określony w odrębnych przepisach dla tych wpłat.

4. Jeżeli obowiązek uiszczenia należności, z tytułu zobowiązania podatkowego jest związany z obowiązkiem równoczesnego złożenia dokumentu rozliczeniowego (deklaracji podatkowej, sprawozdania, zeznania), a termin złożenia tego dokumentu został decyzją organu podatkowego odroczony, odsetki za zwłokę liczy się od dnia następnego po upływie nowego terminu.

5. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio w razie niedopełnienia przez jednostki gospodarki uspołecznionej ich obowiązków jako płatników lub inkasentów.

§ 20. 1. Od jednostek gospodarki uspołecznionej uiszczających należności z tytułu zobowiązania podatkowego w drodze potrącania ich przez bank z zainkasowanych należności za produkty sprzedane przez te jednostki pobiera się — w razie niepokrycia tych należności przez odbiorcę produktów we właściwym terminie — odsetki za zwłokę od kwoty zobowiązania podatkowego objętej fakturą (żądaniem zapłaty).

2. Odsetki za zwłokę, o których mowa w ust. 1, oblicza się przez zastosowanie do kwoty odsetek zainkasowanych w każdym kwartale przez podatnika (dostawcę produktów) od odbiorców z tytułu nie zrealizowanych w terminie faktur stawki procentowej odpowiadającej stosunkowi procentowemu kwoty należności z tytułu zobowiązań podatkowych wynikającej z faktur złożonych do inkasa w kwartale do kwoty należności objętej tymi fakturami.

3. Odsetki za zwłokę obliczone w sposób określony w ust. 2 płatne są za okresy kwartalne do dnia 23 miesiąca następującego po upływie kwartału, w którym odsetki za zwłokę zostały zainkasowane przez jednostkę gospodarki uspołecznionej.

4. Jednostki gospodarki uspołecznionej uiszczające należności z tytułu zobowiązań podatkowych w sposób określony w ust. 1 są obowiązane prowadzić odrębną ewidencję odsetek za zwłokę zainkasowanych z tytułu nie zrealizowanych w terminie faktur obejmujących te należności z podziałem na odsetki za zwłokę od faktur obejmujących poszczególne rodzaje zobowiązań podatkowych.

5. Jednostki gospodarki uspołecznionej, uiszczające należności z tytułu zobowiązań podatkowych w sposób określony w ust. 1, są obowiązane w podatkowych dokumentach rozliczeniowych (deklaracjach itp.), składanych organowi podatkowemu, zamieścić oświadczenie stwierdzające, że w swej księgowości obciążyli odbiorców za przypadające od nich odsetki za zwłokę z tytułu nie pokrytych w terminie faktur. Oświadczeniem tym powinny być objęte odsetki za zwłokę przypadające od zaległych faktur, które zostały uregulowane w okresie objętym rozliczeniem podatkowym.

§ 21. Przepisy § 20 stosuje się odpowiednio w razie dokonywania rozliczeń z tytułu sprzedaży (dostawy) produktów w formie polecenia pobrania.

Rozdział 4

Zasady zapłaty znakami opłaty skarbowej lub papierami wartościowymi niektórych podatków oraz wzory tych znaków

§ 22. 1. Wzory znaków opłaty skarbowej oraz urzędowych blankietów wekslowych określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

2. Znakami opłaty skarbowej uiszcza się:

- 1) opłatę skarbową od zezwoleń, jeżeli kwota opłaty należnej od zezwolenia nie przekracza 10.000 zł,
- 2) opłatę skarbową od weksła, jeżeli nie użyto urzędowego blankietu wekslowego lub gdy chodzi o uzupełnienie urzędowego blankietu wekslowego o niedostatecznej wartości, a kwota opłaty nie przekracza 5.000 zł,
- 3) opłatę skarbową od innych przedmiotów opłaty, jeżeli kwota opłaty przypadająca od każdego przedmiotu opłaty nie przekracza 5.000 zł.

3. Notariusze, jako płatnicy podatku od spadków i darowizn oraz opłaty skarbowej, mogą pobierać należność z tych tytułów w gotówce, również w razie gdy kwota tych należności nie przekracza 5.000 zł.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, gdy opłatę skarbową pobiera płatnik lub inkasent albo gdy obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej ciąży na jednostce gospodarki społecznej.

5. Urzędy skarbowe mogą w uzasadnionych wypadkach wyrazić zgodę na uiszczenie gotówką opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych i od dokumentów stwierdzających te czynności, jeżeli należna opłata skarbową nie przekracza kwoty 5.000 zł.

6. Jeżeli jeden dokument obejmuje kilka czynności prawnych podlegających opłacie skarbowej, a łączna kwota opłaty przewyższa 5.000 zł, albo jeżeli uiszczenie opłaty skarbowej następuje w drodze egzekucji, należności te uiszcza się wyłącznie gotówką.

§ 23. Opłatę skarbową od weksła uiszcza się, z wyjątkiem wypadków wymienionych w § 22 ust. 2 pkt 2 przez użycie urzędowego blankietu wekslowego.

§ 24. 1. Wymiana znaków opłaty skarbowej i urzędowych blankietów wekslowych jest dopuszczalna tylko w razie technicznego uszkodzenia znaku lub blankietu, np. rozdarcia, poplamienia lub zlepienia. Jeżeli uszkodzony blankiet wekslowy zawiera zaświadczenie organu podatkowego o uiszczeniu opłaty skarbowej gotówką, identyczne zaświadczenie umieszcza się na nowym wymienionym blankiecie.

2. Blankietu wekslowego nie wymienia się, jeżeli zostały na nim napisane jakiekolwiek wyrazy lub cyfry. Nie podlegają wymianie znaki opłaty skarbowej zdjęte z papieru, na którym były naklejone, części znaku lub blankietu wekslowego, jak również znaki opłaty skarbowej lub blankietu wekslowego sporządzone według wzorów wycofanych z obiegu.

Rozdział 5

Zasady sporządzania i udzielania informacji podatkowych oraz wymagania, jakim powinny odpowiadać rachunki

§ 25. 1. Jednostka gospodarki społecznej oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspo-

lecznionej są obowiązane przysyłać izbom skarbowym, na których obszarze właściwości znajduje się siedziba tych jednostek, informacje podatkowe o zawartych z osobami fizycznymi i osobami prawnymi nie będącymi jednostkami gospodarki społecznej oraz innymi jednostkami organizacyjnymi nie posiadającymi osobowości prawnej umowach o świadczenia w zakresie działalności wytwórczej, usługowej, handlowej, o umowach dzierżawy lub najmu, a także o sprzedaży przez te osoby praw majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu umów przekracza jednorazowo 15.000 zł, a jeżeli chodzi o umowy dzierżawy lub najmu albo sprzedaży praw majątkowych — 60.000 zł.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 są ponadto obowiązane na żądanie izb i urzędów skarbowych oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia wojewódzkiego i podstawowego udzielać informacji o zdarzeniach powodujących powstanie zobowiązań podatkowych osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzane według ustalonego wzoru i przesyłane właściwym izbom skarbowym w terminie do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 26. 1. Obowiązek, o którym mowa w § 25 ust. 1 i 3, nie dotyczy:

- 1) umów o świadczenia, z których przychody podlegają podatkowi od wynagrodzeń lub są zwolnione od tego podatku,
- 2) umów o świadczenia, z których przychody podlegają zryczałtowanemu opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym, pobieranym z mocy szczególnych przepisów przez płatnika,
- 3) wypadków, gdy przed upływem terminu przesłania informacji podatkowej płatnik przesłał właściwemu urzędowi skarbowemu wykaz pobranych przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy i wykaz ten obejmuje w całości dane świadczenie,
- 4) umów sprzedaży rzeczy ruchomych przeznaczonych do dalszej odsprzedaży, jeżeli nabywcami tych rzeczy są społecznie przedsiębiorstwa skupu lub sprzedaż odbywa się za pośrednictwem społecznych sklepów komisowych,
- 5) umów zawieranych przez jednostki podległe Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

2. Jednostki podległe ministrom wymienionym w ust. 1 pkt 5 obowiązane są przysyłać zamiast informacji podatkowych wykazy sporządzone według wzoru ustalonego przez Ministra Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem.

§ 27. 1. Organy administracji celnej są obowiązane przysyłać izbom skarbowym, na których obszarze właściwości znajdują się siedziby organów administracji celnej, informacje o przywiezionych z zagranicy przez osoby fizyczne i osoby prawne i jednostki organizacyjne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, a także przysyłanych dla tych osób:

- 1) towarach tego samego rodzaju, których ilość wskazuje na przeznaczenie handlowe, jeżeli ich łączna wartość przekracza 100.000 zł,
- 2) pozostałych towarach — jeżeli ich łączna wartość przekracza 200.000 zł.

2. Prezes Głównego Urzędu Cei w porozumieniu z Ministrem Finansów może określić wypadki, w których ze względu na rodzaj i przeznaczenie przywożonych lub przesyłanych towarów albo osobę odbiorcy urzędy celne nie mają obowiązku przesyłania informacji.

3. Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego oraz przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne uprawnione do działalności w zakresie handlu zagranicznego są obowiązane przysyłać w terminie do dnia 15 każdego miesiąca Drugiemu Urzędowi Skarbowemu Warszawa-Śródmieście informacje podatkowe według ustalonego wzoru o zawartych w poprzednim miesiącu z zagranicznymi osobami fizycznymi i osobami prawnymi kontraktach dotyczących:

- 1) zakupu towarów — jeżeli osoby te mają na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedstawicielstwo działające na podstawie udzielonego zezwolenia,
- 2) budowy lub montażu oraz innych usług wykonywanych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 28. 1. Osoby fizyczne wykonujące działalność wytwórczą, usługową i handlową, jeżeli prowadzą księgi Handlowe lub podatkowe albo wystawiają rachunki stwierdzające dokonanie sprzedaży lub wykonanie usług, są obowiązane na pisemne żądanie właściwego urzędu skarbowego do przesyłania informacji podatkowych — według ustalonego wzoru — o zawartych z innymi osobami fizycznymi prowadzącymi działalność zarobkową umowach mających wpływ na ustalenie zobowiązań podatkowych tych osób.

2. Urząd skarbowy w wezwaniu określi, jakie rodzaje danych mają zawierać sporządzane i przesyłane temu organowi informacje i w jakich terminach mają być nadsyłane.

§ 29. Kierownicy zakładów pracy udzielający pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy zezwoleń (zgody) na wykonywanie prac projektowych dla budownictwa jako zajęcia ubocznego, obowiązani są przysyłać urzędowi skarbowemu, właściwemu według miejsca zamieszkania pracownika, odpisy wydanych zezwoleń.

§ 30. 1. Rachunek stwierdzający dokonanie sprzedaży towarów lub wykonanie usług powinien być wystawiony z kopią i zawierać:

- 1) imiona i nazwiska (nazwy firm) sprzedającego i kupującego bądź wykonującego i odbiorcy usługi, jak również adres sprzedającego bądź wykonującego usługi,
- 2) datę wystawienia i numer kolejny rachunku,
- 3) określenie rodzajów towarów oraz wykonanych usług i ich ceny jednostkowe,
- 4) ogólną sumę należności (słownie) i sposób jej obliczenia,
- 5) podpis wystawcy rachunku.

2. Osoby wykonujące usługi lub dokonujące sprzedaży towarów, które — choćby mimo braku obowiązku — wystawiają rachunki, są obowiązane kolejno numerować wystawiane rachunki i przechowywać w kolejności numerów ich kopie w okresie 5 lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym wystawiono rachunek.

§ 31. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o podatkach lub zaległościach podatkowych, rozumie się przez to również świadczenia pieniężne, na które rozciągnięto przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 32. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1981 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 88, z 1983 r. Nr 4, poz. 29 i z 1984 r. Nr 17, poz. 84).

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *B. Samojlik*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1987 r. (poz. 121)

WZORY ZNAKÓW OPŁATY SKARBOWEJ

1. Ustala się wzory znaków opłaty skarbowej o wartości: 5 zł, 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 150 zł, 300 zł, 500 zł, 1.000 zł, 2.000 zł, 5.000 zł i 10.000 zł.

2. Znaki opłaty skarbowej są wykonane na papierze znaczkowym, podgumowanym, w wymiarze 25,5 mm × 31,25 mm, z wyjątkiem znaków o wartości 150 zł, 300 zł, 1.000 zł, 2.000 zł, 5.000 zł i 10.000 zł, które mają wymiary 21,25 mm × 25,5 mm. Pośrodku znaków na tle ciemnej osmiobocznej tarczy znajduje się godło Państwa, powyżej którego umieszczono napis „OPLATA SKARBOWA”, a poniżej w rogach znaków, z wyjątkiem znaku o nominale 10.000 zł, cyfry wartości, między którymi widnieją litery „ZŁ”. W znaku o nominale 10.000 zł cyfry wartości umieszczono pomiędzy literami „ZŁ” widniejącymi w jego dolnych rogach. Boki znaków ujęte są motywem zdobniczym. Całość znaków wydrukowana jest na tle giloszowym, wypełniającym także marginesy znaków.

3. Znaki opłaty skarbowej wykonane są w następujących kolorach:

Wartość znaku	Kolor znaku
5 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur stalowy
10 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur brązowo-czerwony
20 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur niebieski
50 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur ciemnozielony
100 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur czerwony
150 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur jasnoczerwony
300 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur niebieskioletowy
500 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur wiśniowy
1.000 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur cyjan
2.000 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur ugiel
5.000 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur zielony
10.000 zł — tło jasnopomarańczowe	kontur fioletowy

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Finansów z dnia 11 czerw-
ca 1987 r. (poz. 121)

WZORY URZĘDOWYCH BLANKIETÓW WEKSLOWYCH

1. Ustala się wzory urzędowych blankietów wekslowych w cenie:

1) 1 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	100 zł,
2) 2 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	200 zł,
3) 3 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	300 zł,
4) 4 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	400 zł,
5) 5 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	500 zł,
6) 6 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	600 zł,
7) 7 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	700 zł,
8) 8 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	800 zł,
9) 9 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	900 zł,
10) 10 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	1.000 zł,
11) 15 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	1.500 zł,
12) 20 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	2.000 zł.

13) 30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	3.000 zł,
14) 40 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	4.000 zł,
15) 50 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	5.000 zł,
16) 100 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	10.000 zł.

2. Urzędowe blankiety wekslowe (ust. 1) są wykonane na papierze mającym w przezroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietów wynosi około 210 mm × 83 mm.

3. Blankiet wekslowy składa się z trzech części: tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczony na umowę wekslową. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej (odpowiednia liczba) zł”. Winieta składa się z tarczy ośmiobocznej z umieszczonym na niej godłem Państwa i napisem „Opłata skarbową” oraz z górnej i dolnej rozety giloszowej, pośrodku której w kolistych tłach znajdują się cyfry i litery określające wysokość opłaty. Część trzecia, przeznaczona na sporządzenie umowy wekslowej, zawiera tekst:

„..... dnia 19 .. r. nr
zapłać za ten weksel na zlecenie
..... sumę Płatny

4. Kolor druku na blankietach jest zielony, a winieta — na poddruku żółtym.

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 24 czerwca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwoleń na przywóz i wywóz oraz od cła w obrocie towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 20 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57 poz. 290) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 9 grudnia 1983 r. w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwoleń na przywóz i wywóz oraz od cła w obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 69, poz. 312 i z 1986 r. Nr 44, poz. 222) dodaje się § 30a w brzmieniu:

- „§ 30a. 1. Zwalnia się od cła przywozowego i wywozowego przedmioty przywożone i wywożone w ramach realizacji umów zawartych przez polskie podmioty gospodarcze z kontrahentami zagranicznymi o bezpośredniej współpracy produkcyjnej i naukowo-technicznej.
2. Zwolnienia określone w ust. 1 dotyczą w szczególności przewozu:
- 1) materiałów, części i elementów o nieznacznej wartości,
 - 2) pojedynczych wzorów i wyrobów gotowych oraz prototypów urządzeń przekazywanych wzajemnie do badań ekspluatacyjnych,
 - 3) aparatury naukowo-badawczej, laboratoryjnej i kontrolno-pomiarowej oraz

przyrządów i urządzeń badawczych udostępnianych do wykonywania zadań wynikających z działalności współpracujących ze sobą instytucji naukowych i jednostek badawczo-rozwojowych,

- 4) przedmiotów związanych z działalnością socjalną współpracujących podmiotów gospodarczych.
3. Zwolnienia stosuje się po przedstawieniu pisemnego wniosku określającego odbiorcę, cel przewozu, ilość, rodzaj i wartość przedmiotów oraz zawierającego stwierdzenie, że przewóz przedmiotów następuje w ramach realizacji umów określonych w ust. 1.
4. Zwolnienia przewidziane w ust. 1 i 2 odnoszą się do przywozu i wywozu przedmiotów w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą”.

§ 2. Wykaz polskich podmiotów gospodarczych realizujących bezpośrednią współpracę, o której mowa w § 1, prowadzi Minister Handlu Zagranicznego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: A. Wójcik

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.